

KLOKSIMULTAANDAMMEN Wereldrecord sneuvelt in Brunssum

Jeroen van den Akker tijdens zijn succesvolle wereldrecordpoging.

foto Marcel van Hoorn

Geen record is veilig voor Jeroen

Nationaal sneldamkampioen Jeroen van den Akker heroverde gisteren in Brunssum het wereldrecord kloksimultaandammen.

door Ton Reijnaerts

Om het wereldrecord kloksimultaan dammen te heroveren bond nationaal sneldamkampioen Jeroen van den Akker gisteren in de Brunnahal de strijd aan met de tijdsklok en 37 tegenstanders van nationaal niveau. De internationale grootmeester slaagde met verve. Met een score van 75,67 procent (22 winstpartijen, dertien remises en drie nederlagen) verbeterde Van den Akker het wereldrecord van Ben Provoost van 3 april (Hengelo, 34 tegenstanders, score 72,1 procent) op imponerende wijze.

Twee zwijgende tegenstanders aan een tafeltje. Twee mensen die diep nadenken. Nooit geweten dat een intellectuele krachtmeting zó spannend en wreed kon zijn. Jeroen van den Akker overziet als Julius Caesar in één oogopslag de stellingen. Is ook bittere noodzaak. Zijn tegenstanders hebben twee uur de tijd voor vijftig zetten. Van den Akker óók, maar moet daarin wél op 37 borden tegelijk spelen. Het vereist een enorme focus en een uitstekende geestelijke en fysieke conditie. Voor zijn recordpoging heeft de inwoner van Amsterdam dan ook niets aan het toeval overgelaten. „Na mijn vorige recordpoging had ik rugklachten. Dus heb ik nu vooraf veel aan fitness gedaan om dat te voorkomen.”

Tot opluchting van Van den Akker (21) is het ook heerlijk koel in de Brunnahal. Mede daardoor weet hij het vier uur lang vol te houden zonder een druppel te drinken. „Een sanitaire stop tussendoor is lastig. Het kost je een aantal minuten. Daarin kunnen alle tegenstan-

ders een zet doen. Als je dan terugkomt, moet je alle stellingen weer opnieuw gaan bekijken”, legt Van den Akker uit.

Negenvoudig nationaal jeugd en seniorenkampioen Jeroen van den Akker is voor velen een lichtend voorbeeld. Elke dammer droomt er immers stiekem van om in zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk tegenstanders te verslaan. In tegenstelling tot een reguliere tweekamp waar er tijd en ruimte is voor systematische sloop, bots je bij kloksimultaan dammen aanvankelijk frontaal tegen je tegenstanders op. In rap tempo probeert Van den Akker zijn tegenstanders de loef af te steken. Als de klok wordt ingedrukt, verzinkt hij in diepe concentratie.

Maar plotsklaps rukt hij de trog van hemel en aarde. Zijn tegenstanders zien muizen dansen in hun bloedspiegel. De trance wordt pas weer verbroken aan het einde van de partij of eerder als hij al zeker is dat hij gaat winnen.

Na de eerste schifting moet de stu-

dent biomedische technologie steeds hardere noten kraken. Na de eerste verliespartij tegen de uitgekookte spelende Valerie Hermans („ik heb de partij goed voorbereid en hij is in mijn valstrik gelopen”) verschieft het gezicht van de grootmeester. De spanning neemt toe. De tegenstanders proberen elkaar quasi de hersenpan uit te lepelen. De ervaren Theo Dijkstra, Wiel Maertzdorf, de flamboyante Raphael Martens en last but not least de super spelende twaalfjarige Nederlandse pupillenkampioen 2009, Jitske Slump uit Landgraaf, bezorgen Van den Akker de nodige hoofdbreken. Nadat hij achtereenvolgens Martens en Slump („Die had een mooi valletje opgebouwd, waar ik lang aan te knabbelen had.”) op de knieën heeft gekregen, is het ultieme doel bereikt. Een brede glimlach breekt door op het gezicht van de wereldrecordhouder. „Dit fantastische record wordt voorlopig niet verbroken, hooguit door Jeroen zelf”, zijn alle spelers het eens.